ομε το πιλαφι,
σερβίρομε δὲ σὲ
έλα σὲ φόρμα,
θέτομεν ἀνάλο-
παρεσκευασμέ-

ς ντομάτες καὶ
κροῦ μαχαιριοῦ
ῶν ἐντός, τὶς ἀ-
θέτουμε κάμπο-
θέτομεν ἐντὸς
ομμένο μαϊντα-
αλέττα, ἀκόμη
νακατεύομε κα-
ὶς ντομάτες μέ-
ντίζομε μὲ βούο-
ομε στὸ φοῦρνο

ΝΙΝΑ

ΝΙΚΑ

ούρης, ἰατρὸς
πιμελητὴς «Εὐ-
δη 29. Τη-

ώρου, παθο-
δα. Τηλ. 21.200.
ς ΗΡΑΚΛΗΣ
Κωνσταντίνου-
καὶ δέχεται ἐπὶ
άτους 7.

ΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ιν. Ἀσφαλίσεων
λληπτικὸν τακτι-
ἐνεργηθησόμε-
ίοις τῆς Γεν. Δι-
τὴν 12ην Αὐγού-
ν 9 π. μ. διὰ τὴν
ονδοντιατρείων.
υμφωνιῶν δύναν-
ῶσιν οἱ ἐνδιαφε-
γραφείου Προ-
Η. (Στουρνάρα
11 π.μ. — 1.μ.
Αὐγούστου 1939
τος Κ. Ἀσφα-

ολεῖται εἰς Μα-
ατοικία τετραώ-
λούξ. Καλοριφὲρ
% δρ.2,400,000.
Βουλῆς 2 Τηλέ-
768

φόρντ, 5 θέσεων,
μὴν εὐκαιρίας.
ηνᾶς 12 α. 775

κτάστημα εἰδῶν
Μάρκου 3. 776

εον, ΧΕΛΜΟΣ.
εκούρασμα, κα-
777

ται με τον Κηφισον η οδος η οδηγοῦσα ἀπὸ τὴν Κηφισιὰν εἰς τὴν Βαρυμπόμπην.

Τὸ ὅλον ἔργον, ποὺ εἶνε γνωστὸν ὡς «Φράγμα Φασίδερι», θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ πέντε ἐν ὅλῳ μεγάλα τεχνικὰ ἔργα. Τὸ κυρίως φράγμα, τὴν σήραγγα, τὸν ὑπερχειλιστῆρα, τὸν πύργον ὑδροληψίας καὶ τὸ ἀρδευτικὸν δίκτυον.

Τὸ φράγμα θὰ εἶνε χωματίνον καὶ θὰ συμπιεσθῇ μὲ κατάλληλα μηχανήματα κυλινδρώσεως.

παρατηρήσεις σαράντα ἐτῶν τῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν Τατοΐου καὶ Μπογιάτι, ὥστε δύνανται νὰ γεμίσουν λίμνην πολὺ μεγαλεπτέρου ὄγκου ἀπὸ τὴν ἀποφασισθεῖσαν νὰ κατασκευασθῇ.

Τὸ ὀβτω λοιπὸν ἐγκιβωτιζόμενον νερὸ θὰ φθάσῃ τὰ 2 ἑκ. 750 χιλ. κυβικά, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τῆς λίμνης τάς 265 χιλ. τετραγωνικα μέτρα.

Ἡ σήραγξ πάλιν, ποὺ θὰ κατασκευασθῇ διὰ τὴν παροχέτευσιν

ἐτῶν. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ τῆς σήραγγος μόνον καὶ πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ φράγματος θὰ εἶνε δυνατὴ ἐν μέρει ἡ χρησιμοποίησις τοῦ νεροῦ δι' ἀρδευτικοὺς σκοπούς. Τὸ ἔργον θὰ γίνῃ μὲ διαγωνισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκλήθησαν νὰ λάβουν μέρος αἱ ἰδιαι ἑταιρεῖαι, ποὺ ἐκλήθησαν καὶ διὰ τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα τοῦ Μαραθῶνος. Τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἔργων θὰ ἀναλάβῃ ἡ τεχνικὴ ὑπηρεσία

ἐπεκύρωσε τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιτυχοῦς κατασκευῆς τοῦ φράγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑλληνικῆς μελέτης, ὑποδείξας καὶ ὡρισμένας τροποποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς τοιαύτης.

Ἡ συνολικὴ δαπάνη προϋπολογίσθη εἰς 35 ἑκ. δραχμῶν. Ἐξ ὧν τὰ 10 τὰ ἐχάρισε τὸ Κράτος εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν καὶ τὰ ὑπόλοιπα τὰ ἑδάνεισεν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα εἰς τὴν διευθύνουσαν

καθηγητὴν κ. Γεώργαλᾶν διὰ τῆς ἀνορύξεως φρεάτων.

Τὴν ὑπὸ πᾶσαν τέλος ἔποψιν ἐπήρειαν τοῦ ὅλου ἔργου εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ τεχνικὴν ζωὴν τῆς χώρας θὰ ἀναλύσῃ καὶ θὰ ἐξάρῃ ὁ ὑπουργὸς-διοικητὴς τῆς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς εἰς τὸν λόγον ποὺ θὰ ἐκφωνήσῃ κατὰ τὴν μεθαυριανὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων του.

Κ.

Αἴνιγμα :

—Γιατὶ δὲν τὸν πηγαίνεις στὸ σπίτι του, ἀφοῦ εἶνε σὲ τέτοια κατάστασι ἀπὸ τὸ κρασί.

—Δὲν θυμοῦμαι, κύριε ἀστυφύλακα, τὸν ἀριθμὸ τοῦ σπιτιοῦ του. Θυμοῦμαι μόνον πὼς καθόμαστε στὸ ἴδιο πάτωμα!....

Ἀπὸ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα

Ἡ Καμαριώτισσα τῆς Σαμοθράκης

Ἐθνικὴ Αὐγ. 7 Αὐγούστου 1939

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Σταμ. Σταμ.

ΚΑΜΑΡΙΩΤΙΣΣΑ, Αὔγουστος. — Εἰς προηγουμένην μου ἐπιστολὴν ἔγραψα ὅτι οἱ Σαμοθρᾶκες δὲν εἶνε ναυτικοί, ἂν καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐφημίζοντο ὡς τοιοῦτοι καὶ μάλιστα, κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Σαλαμῖνος, ἐδόξασαν τὸν στόλον τοῦ Ξέρξου, καταναυμαχήσαντες τοὺς Ἀθηναίους.

Ἔδωσαν εἰς τοὺς Πέρσας 12 πλοῖα. Ἦσαν καὶ καλοὶ τοξόται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ναυμαχίας κατετσάκισαν, κατατοξεύοντες τοὺς Ἕλληνας. Ἕνα πλοῖον μάλιστα σαμοθρακιώτικο κατέλαβε τὸ ἀθηναϊκὸν πλοῖον τὸ ὁποῖον κυνηγοῦσε νὰ χτυπήσῃ τὸ τῆς Ἀρτεμησίας καὶ τὴν στενοχώρησε μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου ὥστε νὰ δυθίσῃ περσικὸν γιὰ νὰ σωθῇ αὐτὴ καὶ νὰ κάμῃ τὸν Ξέρξην, ἀπατηθέντα, νὰ ἀναφωνήσῃ τὸ γνωστόν :

— Αἱ μὲν γυναῖκες ἔγιναν ἄνδρες καὶ οἱ ἄνδρες ἔγιναν γυναῖκες.

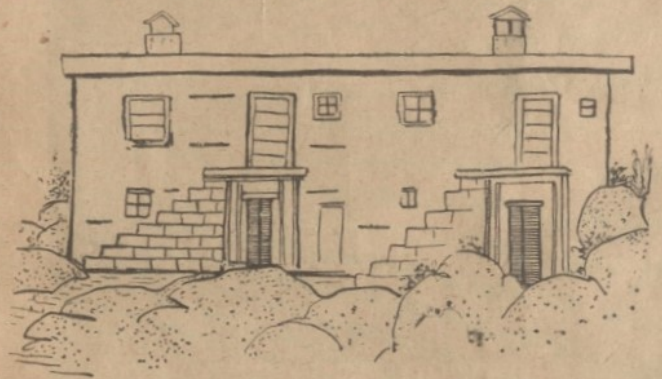

Αἱ περίφημοι παλαιαὶ διπλοκατοικίαι τῆς Χώρας Σαμοθράκης.

Οἱ Σαμοθρακιῶτες, καταλαβόντες τὸ ἀθηναϊκὸν τοῦτο πλοῖον, ἐφόνευσαν ὅλους τοὺς ἐν αὐτῷ Ἕλληνας.

Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα, σήμερα οἱ Σαμοθρακιῶτες δὲν εἶνε ναυτικοὶ καὶ ἡ νῆσος εἶνε σχεδὸν ἀλίμενος. «Ἀποβάσεις» μόνον μερικὰς ἔχει καὶ αὐτὰς ἐπισφαλεῖς.

Τὸ ἀλίμενον τῆς νήσου τὸ ἀναφέρουν καὶ οἱ ἀρχαῖοι.

Ὁ γεωγράφος ὅμως Σκύλας, εἰς τὸν «Περίπλουν τῆς Θράκης», ποὺ ἔγραψε, ἀναφέρει ὅτι ἡ Σαμοθράκη εἶχε ἕνα λιμάνι μοναχά, τὸ ὁποῖον τότε ἐλέγετο «Ἀκρωτῆρι». Τὸ λιμάνι αὐτὸ εἶνε, φαίνεται, τὸ καὶ σήμερον ἀνεπίσημον τοιοῦτον πρὸς ἀνατολὰς τῆς Καμαριωτίσσης, ἡ ὁποία Καμαριώτισσα εἶνε τὸ ἐπίσημον ἐπίνειον τῆς Χώρας. Εἶνε ἕνα μακρὺ πρὸς τὴν θάλασσαν [illegible] ὁποῦ καταφεύγουν [illegible] Θρᾳκιᾶς ὅλα τά... [illegible] Καμαριώτισσαν [illegible] λοιπὸς στόλος τῶν [illegible] λιευτικῶν, τρατῶν κ[illegible] πλοιαρίων καὶ ἱστιοφόρων.

Οἱ βάρκες ἀνασύρονται [illegible] «κυρὸκάλεξ», μεγάλα καὶ στρογγυλὰ λιθάρια τῆς παραλίας, καὶ μέσα εἰς αὐτὲς κοιμοῦνται οἱ τρατάρηδες, εἴτε βρέχει, εἴτε χιονίζει, εἴτε ὁ ἄνεμος μαστιγώνει μὲ τὰ μεγάλα κύματά του τὴν ἀκτή.

Σκληρὴ ζωή!

Ὁ Λίβιος λέγει ὅτι ἐκεῖ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἀκρωτηρίου αὐτοῦ ἦταν ἕνας ναὸς τῆς Δήμητρος, ὁ Δημήτριος ναός. Ἀναφέρει δὲ τὴν Καμαριώτισσαν ὡς δεύτερο λιμάνι τῆς Σαμοθράκης. (Τὸ πρῶτο ἦταν ἡ Παλαιοχώρα, ὅπου οἱ ναοὶ τῶν Καβίρων). — Ἀπὸ τὴν Καμαριώτισσαν δὲ θέλησε νὰ δραπετεύσῃ ἐκ Σαμοθράκης ὁ Περσεὺς ὁ Β', ὁ Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, φεύγων τοὺς κακοὺς Ρωμαίους, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσεν ὁ δυστυχὴς, παραδοθεὶς εἰς τοὺς διώκτας του ἄνευ ὅρων.

Ὁ Πλίνιος ὅμως, τοῦ ὁποίου ἡ περιγραφὴ συμφωνεῖ μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς νήσου, λέγει ὅτι ἡ Σαμοθράκη εἶνε ἐντελῶς ἀλίμενος καὶ τὴν ἀποκαλεῖ **Omnium Importuossima.**

Ὁ σημερινὸς νομάρχης Ἔβρου κ. Παπᾶς, μεταβὰς εἰς Σαμοθράκην, ἔκαμε νὰ κάμῃ λιμένα εἰς τὴν Καμαριώτισσαν. Ὁ εἰρηνοδίκης Σαμοθράκης κ. Παπαδόπουλος ὑπεδείκνυε τὸ λιμάνι ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Δήμητρος.

Καλὴ ἡ ἰδέα ἀλλὰ δαπανηρά. Οἱ μελετήσαντες μηχανικοὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι 6.000.000 δραχμῶν δὲν φθάνουν. Καὶ ποῦ θὰ εὑρεθοῦν τὰ χρήματα; Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς πρωτευούσης τοῦ νησιοῦ, τῆς Χώρας, εἶνε παραπολὺ πτωχός. Μόλις ἀνέρχεται εἰς 500.000. Ὅλα τὰ ἄλλα δὲ 4—5 χωριά της εἶνε μικροὶ οἰκισμοί, μὴ δυνάμενοι ν' ἀποφέρουν τίποτε!

Ἡ δὲ Καμαριώτισσα δὲν ἔχει οὐδὲ μιὰ πεντάρα.

Αὐτὴ εἶνε ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς ἄλλοτε ἐνδόξου Σα-

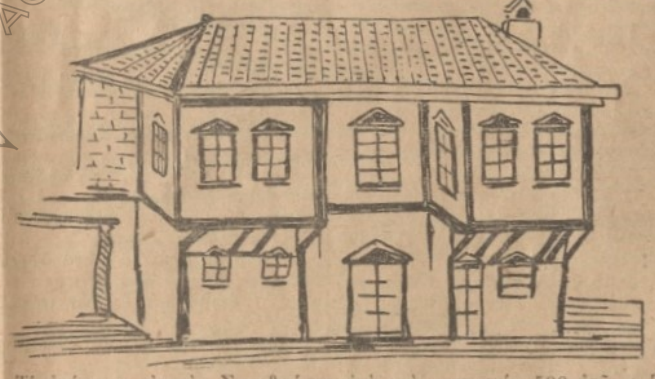

Τί ἀπέμεινεν εἰς τὴν Σαμοθράκην ἀπὸ μιὰ κυριαρχία 500 ἐτῶν : Τὸ μόνο παμπάλαιο τουρκικὸ σπίτι εἰς τὴν Χώραν, τὸ ὁποῖον ἦτο κατοικία καὶ γραφεῖον τοῦ Μουδίρη.

μοθράκης, τῆς περιφήμου καὶ κοσμοξακουστῆς γιὰ τὰ μυστήριά της, τῆς πλουσίας καὶ τῆς ἱερᾶς, τόσον ἱερᾶς τὸν παλαιὸν χρόνον, ὥστε ξένος νεκρὸς δὲν ἐπετρέπετο νὰ ταφῇ εἰς τὸ νησί, γιὰ νὰ μὴ μολυνθῇ τὸ χῶμά του.

Τὸ νεκροταφεῖον τῆς Σαμοθράκης ἦτο ἀπέναντι, εἰς τὴν σημερινὴν Ἀλεξανδρούπολιν.

Ὅταν ἔσβυσαν τὰ μυστήριά της, ἔσβυσε καὶ ἡ δόξα της.

Στὴ βυζαντινὴ ἐποχὴ κατήντησε νὰ δοθῇ ἀπὸ τοὺς Παλαιολόγους

ὡς... προίκα ὅλο τὸ νησὶ εἰς τοὺς Κατελούζους, τῶν ὁποίων τὰ οἰκόσημα φιγουράρουν καὶ σήμερα ἀκόμη ἐπὶ τοῦ φρουρίου τῆς Χώρας, ἐνωμένα — τὸ εἶχαν γιὰ τιμή τους οἱ Κατελοῦζοι νὰ τὰ βάζουνε μαζὶ — μὲ τὸν βυζαντινὸν δικέφαλον.

Τώρα λιμάνι τοῦ νησιοῦ εἶνε ἡ Καμαριώτισσα. Λίγα σπίτια, πολλοὶ ναφενῖδες, ἕνα περιβόλι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προμηθεύεται κολοκυθάκια, ἀγγούρια καὶ φασόλια ἡ Χώρα καὶ ὅλοι σχεδὸν τοῦ νησιοῦ οἱ σχηματισμοί, ἑκατοντάδες τρατολόγων ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὅπως εἰς τὴν Γαλλικὴν Ξένην Λεγεῶνα τῆς Ἀφρικῆς, εὑρίσκει κανεὶς εὐγενεῖς καὶ μορφωμένους καὶ ἀνθρώπους πάσης τάξεως, ξεπεσμένους, γιὰ διαφόρους λόγους, εἰς τὴν τράτα.

Εἰς τὴν Καμαριώτισσαν, ὅταν ἀπελείθην ἀπὸ κακοκαιρίαν, ἐγνώρισα ὡς κοινὸν ἀλίεα πρώην ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ μας, τοῦ ὁποίου ἡ εὐγένεια μὲ ἔκαμε νὰ τὸν προσέξω.

Ὑπηρέτησε μαζὶ μὲ τὸν πρώην δήμαρχον Σαμοθράκης κ. Ἀργυριάδην, δήμαρχον αἰρετὸν, εἰς τὸν Μοῦδρον, ὅστις τὸν καλεῖ πολλάκις εἰς τὴν Χώραν καὶ τὸν φιλοξενεῖ.

Ἥσυχοι ὅμως καὶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τὸ πλῆθος τοῦτο τῶν ἁλιέων, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸν ἐκεῖ τελώνην κ. Μακρῆν, πολλὲς φορὲς ὑπερβαίνουν τοὺς πεντακοσίους.

— Καὶ ὑπάρχει ἀσφάλεια ἐδῶ, μὲ τόσον πλῆθος τρατολόγων, πλῆθος ποικιλόμορφον καὶ παντοδαπὸν καὶ παντοπερμικόν ;

— Εἶνε πολὺ καλοὶ καὶ ἥσυχοι οἱ ναυτιένοι, μοῦ ἀπήντησε. Ποτὲ δὲν μοῦ ἔδωσαν ἀφορμὴ γιὰ τίποτε. Ἂν ὅμως βρεθῇ, καμμιὰ φορὰ, κανεὶς ἀνάπηρος, τὸν πιάνω καὶ τὸν διώχνω.

— Κλοπαὶ δὲν γίνονται ἐδῶ ;

— Ἀπὸ τοὺς τρατολόγους; Ὄχι! Μᾶλλον αὐτοὶ πίπτουν θύματα κλο-

πῶν καμμιὰ φορά.

⁂

Ὅταν ὁ καιρὸς ἀγριεύει εἰς τὴν Καμαριώτισσαν, τότε οἱ τρατολόγοι καταφεύγουν, μὲ τὸ φαγί τους, εἰς τὰ καφενεῖα, καὶ ἀκούεται τὸ ἀργὸ καὶ μελαγχολικὸ τραγοῦδί τους, ποὺ δεικνύει τὴν ἄστατον καὶ ἀστάθμητον ζωὴν τῶν πάντοτε περιπλανωμένων αὐτῶν τοῦ ὑγροῦ στοιχείου :

Ἡ τράτα μας ἡ κουρελοῦ,
σήμερο ἐδῶ κι' αὔρι' ἀλλοῦ...

Κ' ἔπειτα διεκτραγῳδοῦν τὴν τύχη τους :

Ὅποιος δὲν ἔχει βάσανα
καὶ θέλει νὰ τελέψῃ,
μὲ τοὺς τρατάρηδες μαζὶ
ἂς πάῃ νὰ δουλέψῃ.

Ἢ περιγράφουν τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς τράτας μετὰ τὴν μηχανοποίησιν καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ εἰς στίχους σιγανοὺς, συροτοὺς καὶ θρηνερούς.

Νομίζει κανεὶς ὅτι θάπτουν τὴν παλιά τους, τὴν τρατάρικη ζωὴ, ἔστω καὶ μέσα σὲ μισὴ ὀκᾶ ρετσίνα, καὶ μοιριολογοῦνε ἐπ' αὐτῆς :

Ἀπῶς ἐβγῆκαν τὰ «γρὶ - γρὶ»
μπατάλεψαν οἱ τράτες
κ' ἔκαναν τοὺς τρατάρηδες
νὰ πᾶ' πουλοῦν ντομάτες !..

Τὸ «ἀπῶς» σημαίνει «ἀπὸ τότε».

Κ' ἡ θάλασσα σιγοντάρει τὸ μοιρολόγι τους μὲ τὴ βουή της καὶ τῶν κυμάτων της τὸ ξέσπασμα, ἡ φουρτουνιασμένη θάλασσα, ἡ θυμωμένη ἀγάπη τους, ἡ ἀχόρταγη κι' ἀχάριστη συντροφισά τους, ποὺ ἀπὸ ἡμέρες τόσα μάνιασε καὶ τοὺς ἐμποδίζει τὴ δουλειὰ καὶ τοὺς κόβει τὸ ψωμί τους !...

⁂

Ἥσυχη ἡ Καμαριώτισσα, ὅταν δὲν φεκάζει ἡ θάλασσά της. Ἡσυχία ἀναπαύουσα πνεῦμα καὶ ψυχὴ, καὶ ἀφθονία ἀναριχωμένων ροδίνων τριανταφυλλιῶν παντοῦ, μὲ ὀργασυὸν ἐξαπλώσεως καὶ ἀναβρασμὸν ἀνθίσεως, ποὺ καθηδύνουν τὰς αἰσθήσεις. Θαῦμα καὶ μαγεία τοῦ πτωχοῦ καὶ θαλασσοπλήκτου τούτου μέρους. Γιὰ τὸ ἀπίστευτο ξάπλωμά του, καὶ τὸ ἀκούραστο καὶ ἀστείρευτό τους ἄνθισμα τὶς λένε οἱ κάτοικοι ἐδῶ «τρελλὲς τριανταφυλλιές».

Καὶ ἡ ἡσυχία τῆς Καμαριώτισσας καὶ ἡ ἀφθονία τῶν τριανταφυλλιῶν της ἔχουν καὶ τὰ δυο τὴν ἱστορία τους.

Πολλοὶ, ποὺ θέλουν νὰ ἡσυχάσουν ἢ νὰ γράψουν ἐν ἡσυχίᾳ, καταφεύγουν ἐκεῖ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ὁ δικαστὴς κ. Κασσίμης κατέφυγεν ἕνα τρίμηνον ἐδῶ, γιὰ νὰ γράψῃ, ἥσυχος καὶ ἀπερίσπαστος, τὰ νομικὰ συγγράμματά του...

Τροφὴν βρίσκει καλὴν κανεὶς εἰς Καμαριώτισσαν, σ' ἕνα μικρὸ ξενοδοχεῖο τοῦ κ. Ἀγγελώνια, ὁ ὁποῖος μαγειρεύει σαμοθρακιώτικη κουζίνα. Μόνον κρασὶ τῆς προσοχῆς κανένας δὲν θὰ πιῇ

— Ξύδι ἡ θάλασσα, ξύδι τὸ κρασί, ξύδι καὶ ἡ ζωή μας, παραπονοῦνται οἱ τρατάρηδες. Καὶ μέσα σ' αὐτὰ τὰ ξύδια διατηρούμεθα σάν... τουρσὶ ἡμεῖς !

⁂

Καὶ τώρα ἡ ἱστορία τῆς τριανταφυλλιᾶς.

Εἴπαμεν ὅτι εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Σαμοθράκην, μὲ τὴν πλουσίαν καὶ πυκνὴν φυτείαν της, τὴν Σαμοθράκην τὴν καταρδευομένην ἀπὸ ἄφθονα νερά, ἕνας μόνον κῆπος ὑπάρχει εἰς τὴν Καμαριώτισσαν, ἑνὸς πρόσφυγος, Γιαντζῆ ὀνομαζομένου.

Ἕνα κολοκυθάκι ἐπάνω εἰς τὴν Χώραν, τοῦ κήπου τοῦ Γιαντζῆ, εἶνε θεῖον δῶρον.

Ὁ Γιαντζῆς αὐτὸς εἶνε καὶ ἡ αἰτία τοῦ ροδίνου θαύματος τῆς Καμαριώτισσας, τῶν ἀναριχωμένων «τρελλῶν τριανταφυλλιῶν».

Ἕνας φίλος του καπετάνιος, πρὸ καιροῦ, τοῦ ἔφερεν, ἄγνωστον ἀπὸ ποῖον μέρος, ἕνα κλωνάρι ἀπὸ τὴ τριανταφυλλιὰ αὐτὴ, γιὰ νὰ τὴν φυτεύσῃ. — Πρὶν τέτοιο εἶδος δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Καμαριώτισσαν.— Ἐπειδὴ ὁ καπετάνιος εἶχε ἐργασίαν, τὸ ἔδωσε σὲ ἕνα ναύτη του νὰ τὸ πάῃ εἰς τὸν Γιαντζῆν, ὁ ναύτης τὸ λησμόνησε καὶ δὲν τὸ ἐνεθυμήθη παρὰ ὅταν φεύγαν καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν Καμαριώτισσαν. Καὶ γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ τὴν συνείδησίν του τὸ... πέταξε στὴ θάλασσα.

Ὅταν τὸ πλοῖο ξαναγύρισε, μετὰ ὀκτὼ - δέκα ἡμέρας, ὁ πλοίαρχος εἶδε τὸν Γιαντζῆν :

— Τί ἔγινε ἡ τριανταφυλλιὰ ποὺ σοῦστειλα ;

— Ποιὰ τριανταφυλλιά;

Ἀνεκαλύφθη τὸ τί ἔγινε. Ὡμολόγησε τὸ σφάλμα του ὁ ναύτης. Ψάξαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ βρῆκαν τὸ πεταγμένο κλωνάρι, βγαλμένο σὲ κάποια ἄκρη τῆς ἀκτῆς ἀπὸ τὰ κύματα.

Τὸ φύτεψε, χωρὶς νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ πιάσῃ, ὁ περιβολάρης, καὶ ἔτσι φούντωσε καὶ φουντώνει σήμερα ἡ ρόδινη χαρὰ σ' ὅλη τὴν Καμαριώτισσα.

Λαχανικὰ, λοιπὸν, δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν Σαμοθράκην. Μερικὲς οἰκογένειες μόνον κάμνουν ἕνα κηπάκον εἰς τὸ σπίτι τους μὲ λίγα κρεμμύδια κ.λ.π., μόνον γιὰ τὸν ἑαυτό τους.

Γιὰ τοὺς ξένους ἢ τοὺς μὴ ἔχοντας κήπους ὅ,τι κάμῃ ὁ Θεὸς καὶ ὁ... Γιαντζῆς.

Καὶ ὅμως ἡ Σαμοθράκη εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἦτο ὀνομαστὴ γιὰ ἕνα εἶδος περιφήμων κρομμυδιῶν, ποὺ παρῆγε, τόσον περιφήμων, ποὺ τὸ ἀναφέρουν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς.

Ἐπίσης φύτρωνε ἐκεῖ καὶ ἕνα εἶδος βοτάνης, ποὺ τὴν λέγανε «πευκέδανον». Τὸ βότανον αὐτὸ τὸ χρησιμοποιοῦσαν ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῶν δηγμάτων τῶν φιδιῶν.

Τὸ κοτσάνι του, λέγει ὁ Πλίνιος, ὁμοιάζει μὲ τὸ κοτσάνι τοῦ μαράθου. Ἡ ρίζα του εἶνε μαύρη καὶ μυρίζει δυνατά. Γινότανε ἀπάνω στὴ Σαμοθράκης τὰ βουνὰ καὶ τὸ μαζεύανε τὸ φθινόπωρο. Ξηραίνανε τὴ ρίζα του στὸν ἴσκιο καὶ χρησιμοποιοῦσαν τὸ χυμό της ἢ τὸ ἀφέψημά της σκέτο ἢ ἀνακατεμένο μὲ λάδι πικραμυγδάλων ἢ μὲ ἀπήγανον.

Ὅσους ὅμως «κεχαγιάδες» ἢ ὁ γωγιάτες παρεκάλεσα νὰ μοῦ φέρουν ἕνα δεῖγμα ἀπὸ τὸ φυτὸ αὐτὸ μοῦ ἀπήντησαν ὅτι δὲν τὸ ξέρουν.

Ἴσως σήμερα ὁ λαὸς ἄλλως νὰ τὸ ἔχῃ ὀνομάσῃ.

Μοῦ εἶπαν ὅμως ὅτι γνωρίζουνε ἕνα χορτάρι ποὺ γιατρεύει τὸν καρκίνο: «Τοῦ φιδιοῦ τὸ φαγητό». Καὶ μοῦ τὸ δεῖξαν, ὅταν κατέβαινα ἀπὸ τὴν Χώραν. Εἶνε τὸ «φιδόχορτο». Χρησιμοποιοῦν τὴν ρίζαν. Γιατρεύουν τὸν καρκῖνον, πράγματι;

Ὁ σοφὸς ἰατρὸς τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ συγγραφεὺς κ. Σαμοθράκης, ὅστις ἔχει καὶ τὴν συνταγὴν, ἂς μᾶς ἀπαντήσῃ.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΠΟΛΥΦΩΤΑ
ΜΟΔΕΡΝΑ ΧΡΩΜΕ
ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΤΟΥΖΟΓΛΟΥ
ΚΑΛΛΘΕΑ ΗΛΕΚ. ΣΤΑΘΜΟΣ Τηλ. 9239

ARGENTINA
ΚΑΛΑΜΑΚΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΛΑΜΑΚΙ
MISS ESPAGNE τοῦ 1938. ISA REPES
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ
ΑΝΤΟΝΙΟ ALCARAZ
εἰς τοὺς πραγματικοὺς ἱσπανικοὺς χορούς.

σία. — Πράος.
ΚΑΘΕΤΩΣ :
1) Ποιός. — Ἀπι
3) Ροιά. — Ἰα. —
μνι. 5) Σόλων. —
7) Σῶ. — Τόσος. 8
Ὅαι. — Σί. — Ἔβ
11) Ἥπιαι. — Ἀσσ

ΑΝΔΡ
Ἐλεύθερος
Ὄργα
4η ΕΒ
τῆς θαυμασί
τοῦ ΣΩΜΕ
ΠΗΝΕ
Τὸ ἔργον πα
κυριολεκτικῶ
σόλουστο θέα
ν
ΠΗΝΕ
Ἡ πιὸ διασ
χαριτωμένη κ
ατρικὸν γεγο
δου. Ἀπό
4η ΕΒ
Αὔ
ΛΑΤΙ ΑΠ
Τὰ εἰσιτήρι
«Πάνθεον», τ
Στὸ θέατρον
λέφ. 82 - 134.

Ἐνοικιάζετ
τάτην θέσιν — Κ
κατοικία πολυτ
νη ἐκ 14 δωμα
διὰ γραφεῖα ἐτ
σαν ἄλλην ἐπιχ
ρίαι: Λογιστήριο
θνος».